

عنوان مقاله:

بررسی و ارتقا امنیت روانی فضاهای گمشده شهری با استفاده از آنالیزهای آیزووویست ۲ بعدی و ۳ بعدی ۱ (نمونه موردی: خانه شریف العلماء)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و هفتمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پگاه خنجری - کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه هنر، تهران، ایران

امیر شکیبامنش - دانشیار گروه شهرسازی دانشگاه هنر، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فضاهای شهری ارزشمند نقش به سزایی در ارتقا امنیت روانی شهری دارند. این پژوهش با استفاده از تکنیک آیزووویست ۲ بعدی و ۳ بعدی به تحلیل رویت پذیری بخشی از فضای شهری منطقه ۱۲، بعنوان فضایی تاریخی و موثر در ایجاد امنیت روانی، از نقطه ی دید استفاده کنندگان در داخل محیط، در محور گذرنده از آن و از طبقات ساختمانهای مجاور می پردازد. بدین منظور نقشه های رویت پذیری این فضاها در محیط نرم افزار راینو تولید شده و با استفاده از ارزیابی معیارهای هندسی آیزووویست مانند مساحت، محیط و انسداد و حجم مورد تحلیل قرار می گیرد. تحلیل ها نشان می دهد که در حال حاضر خانه شریف العلماء با اینکه به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است، در فضای محور دیالمه، نه از سمت شمال و نه از جنوب خیابان به این بنا، از رویت پذیری مطلوبی برخوردار نیست و رویت پذیری ساختمانهای مجاور بیش از این بنای قاجاری است، که این مسئله از کیفیات بصری و امنیت روانی آن کاسته است. یکی از مولفه های اصلی در سرزندگی و حیات فضاهای شهری بخصوص فضاهای تاریخی افزایش امنیت فضا از نظر فیزیکی و روانی است. زیرا عدم امنیت به افزایش رفتارهای ناهنجار می انجامد. که این امر باعث کاهش حضور شهروندان در این فضاها شده و از سرزندگی فضا می کاهد. یافته های پژوهش حاکی از آن است که با افزایش نفوذپذیری بصری و کالبدی، طراحی مناسب معبر و نورپردازی مناسب میزان احساس امنیت درک شده از فضا بالا می رود. پس می تواند ضمن بهبود کیفیت زندگی شهری، نقش به سزایی در افزایش سرزندگی شهری و همچنین ارتقای امنیت روانی محیط داشته باشد.

کلمات کلیدی:

رویت پذیری، آیزووویست ۳ بعدی، آیزووویست ۲ بعدی، امنیت روانی، فضاهای گمشده شهری، خانه شریف العلماء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1733522>

